

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981

E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:

secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Wachtwoord

Soms kom je tot de ontdekking dat je een wachtwoord vergeten bent. Zeer vervelend. Je hebt daardoor geen toegang tot een bepaald programma en dat kan lastig zijn. Gelukkig staat er onder veel hokjes waar je je wachtwoord moet invullen iets als 'wachtwoord vergeten'. Je kunt dan een nieuw wachtwoord instellen en zo toegang krijgen. Dat gaat snel en eenvoudig. Meestal. Je hoeft je ook niet te schamen dat je het wachtwoord alwéér vergeten bent, want er zit geen mens achter het programma om je weer te kunnen voorzien van een code die leidt tot een nieuw wachtwoord. Het gaat allemaal automatisch. Zoals zoveel dingen tegenwoordig.

Gelukkig zijn er nog zaken die persoonlijk geregeld worden. Afgelopen week mocht ik weer voorgaan in een uitvaart en de gesprekken met de familie ter voorbereiding van die uitvaart gebeuren gelukkig nog gewoon aan tafel. Ik gebruik in die gesprekken ook geen laptop. Ik kan me voorstellen dat het voor een uitvaartleider anders is, maar krabbels op een vel papier werken voor mij nog het beste, omdat ik dan snel kan schakelen en in kan gaan op emoties die er al dan niet zijn.

Toch is er in dit soort gesprekken, wie ze ook voert en met welk specifiek doel dan ook, wel een soort van wachtwoord. De juiste toon, het goede woord, begrip, weten wanneer te spreken en wanneer te zwijgen. Het is een 'code' die je hebt, of niet hebt. Natuurlijk is het weleens zoeken. Maar kennis van zaken – bijvoorbeeld hoe mensen kunnen reageren in bepaalde situaties – en ervaring kunnen daarbij van pas komen.

Deze nieuws brief bevat ook weer onderwerpen die behulpzaam kunnen zijn om het werk in de uitvaartbranche goed te kunnen uitvoeren. Er is geen wachtwoord nodig om deze nieuwsbrief te kunnen lezen.

Ik wens u veel leesplezier.

Afke den Hollander

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Grijs en grauw.... Mooi blijft het!
- * Inspiratieavond over rouw en afscheid
- * Een grafrede geschreven door AI
- * Bodem Waalse Kerk Maastricht in kaart gebracht
- * Moeder had geen uitvaartverzekering
- * Crematies in Limburg flink goedkoper

Grijs en grauw.... Mooi blijft het!

Velen hebben last van het ontbreken van het zonlicht waardoor het op heel veel dagen alleen maar grijs en grauw was. Het weer is voor mij geen belemmering om iedere ochtend naar buiten te gaan. Eerst de tuin in, gewoon in m'n polo met korte mouw, om op een 4-tal plekken het vogelvoer aan te vullen. En dan een vestje aan, jas aan, stevige wandelschoenen of laarzen en dan de dijk op. Daar bedenken welke kant ik op loop. Grijs en grauw? Ja, toch wel heel vaak kijk ik dan in de verte maar wordt het gezicht belemmerd door de mist! Maar ook dan zie ik al lopend, of struinend, toch veel moois. En ook prachtig vind ik het dan om gewoon heel veel geluiden, van bijvoorbeeld ganzen en zwanen, te horen en niets van die dieren te kunnen zien. Tot dan opeens wat wits door schemert tussen dat grijs en nog dichterbij komend zie je dan daar een groot aantal zwanen rustig dobberend op dat water. Prachtig!

Ook een van die weer-elementen is de af en toe toch wel heel harde wind. Na zo'n storm belde Natuurmonumenten of ik even op enkele plekken kon gaan kijken of er geen bomen of dikke takken op de afrasteringen waren gevallen waardoor die kapot zouden zijn. Dus even op de fiets en wat rondkijken en op één plek wat stammetjes en takken die op die draden lagen aan de kant gooien. De bovenste twee draden weer provisorisch vast maken. Dag later..... bij het stijgen van de waterstanden werd het op de plek waar de galloways toen waren toch wat te krap. Ze moesten even naar de andere kant van de brug en dan vind ik het wel leuk om die mannen van Natuurmonumenten te helpen. En ze gelijk te wijzen waar ze de draad weer moesten herstellen. Het kostte nog wat moeite om de koeien allemaal in de aanhanger te krijgen, zeker nadat het eerste deel al aan de overkant was gebracht. Daarna nog even lekker door de modder dabberen bij het weer opruimen van al die hekken die gebruikt worden bij het invangen.

Er zijn ook mensen die het leuk vinden om dingen te saboteren! Zo werd ik gebeld door iemand uit de buurt die zijn hond uit aan het laten was en zag dat de prikkeldraadafrastering op een plek kapot was. Ik ga dus aan de wandel en kom ter hoogte van die plek. Loop naar die afrastering en.....die is gewoon door geknipt! Bizar! Iemand die dus een kniptang bij zich moet hebben gehad en die dan gewoon alle vier de draden door knipt. Met als gevolg dat er een opening is van een meter of drie! En de galloways grazen ook hier regelmatig! Zij kunnen door die opening dus heel gemakkelijk ook van dat lekkere groene gras aan de andere kant van de afrastering gaan genieten. Maar.....ze kunnen dan ook door wandelen en het dorp in lopen. Dus gelijk de man die dit kan herstellen bellen. Hij gaat zich, op deze zondagmiddag, omkleden en zal gelijk komen. En zo is het een uurtje later dan toch weer hersteld.

Kan nog uren doorgaan zo..... Maar ik hou het op nog één mooie ervaring. Een oudere dame zou op korte termijn gaan overlijden en haar zoon belde mij. Hij wilde graag met zijn doedelzak "Amazing grace" spelen tijdens de uitvaartdienst en zou dat graag doen samen met "het orkest". Tja, verwachting was dat er slechts enkele muzikanten zouden kunnen zijn en dat het voor hen lastig zou zijn om de bladmuziek om te zetten naar de juiste toonhoogte. Maar alleen met mij samen dat zou hij ook wel fijn vinden. Dus aldus geschiedde. En zo dan afgelopen vrijdag samen met hem "Amazing grace" geblazen. Een heel mooi moment, aldus veel mensen, in een verder ook mooie afscheidsdienst.

Mijn gedachtekrinkel?

Gedachten gaan weer uit naar al die bestuurders die ook vaak veel tijd geven aan hun vereniging. Bezig zijn voor hun medemens. Zorgen dat de vereniging goed blijft draaien. Bij de start van het nieuwe jaar het oude jaar ook financieel afsluiten en toelevens naar jaarvergadering en de ontmoeting met de leden.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 28 januari 2025)

R.Brouwer - GBU

Begraffenisvereniging Draagt Elkanders Lasten (D.E.L.) wil rouwcentrum verbouwen

Naturbegraven en cremeren worden ook in Midden-Limburg steeds populairder. Veel mensen kiezen tegenwoordig bewust voor een milieuvriendelijke en persoonlijke manier van afscheid nemen. Ze willen steeds vaker dat de uitvaart hun leven en waarden weerspiegelt. Ook duurzaamheid speelt een grote rol, zoals het gebruik van biologisch afbreekbare urnen of eco-vriendelijke materialen.

Volgens Igor Peusen van Peusen Uitvaartzorg in Echt zijn er inderdaad kleine verschuivingen op de markt merkbaar: “Er wordt vaker gekozen voor crematies en er vinden ook meer naturbegravenissen plaats. Ook worden de uitvaarten wat persoonlijker en in kleinere kring. De tijden waarbij het hele dorp uitliep voor een begrafenis komt bijna niet meer voor.”

Onderhoudsvrij graf

Het kerkbezoek neemt drastisch af zodat er ook minder begraven wordt op het traditionele kerkhof. Kinderen willen liever niet voor de graven van de ouders zorgen. Ze wonen veelal niet in de buurt en de tijden zijn veranderd. Volgens Emiel Paquay van Naturbegraafplaats Weerterland wordt het naturbegraven daarom steeds populairder. Ook hij beaamt dat ouders veelal een onderhoudsvrij graf kiezen om de kinderen na hun dood niet te belasten met het grafonderhoud. Dat kan op een naturbegraafplaats. “Een graf op een naturbegraafplaats wordt door 80 procent van de mensen bij leven gekocht. Je betaalt eenmalig en dan ben je van alles af”.

Uitvaart wordt intiemer

Mariet Zanders van Fading Uitvaartzorg in Heythuysen bevestigt dat er steeds meer mensen gecremeerd of op naturbegraafplaatsen begraven willen worden. Ook zij ziet dat de uitvaarten intiemer worden en in

kleinere groepen plaatsvinden. “In Midden-Limburg wordt er vaker voor een crematie gekozen dan in andere delen van het land zoals bijvoorbeeld de noordelijke provincies. Dat heeft vaak met geloof te maken.”

Op dit moment kent Nederland vier vormen van lijkbezorging: begraven, cremeren, het zeemansgraf en het lichaam ter beschikking stellen aan de wetenschap. Een nieuwe ontwikkeling is het resomeren. Het lichaam wordt dan in een verwarmde vloeistof opgelost. Zanders: “Vooraf jongeren spreekt dit aan. Die staan er heel anders in.” Resomeren is nu nog verboden. Het kabinet moet hierover nog een besluit nemen.

Budgetbegravenissen nemen toe

Indien een uitvaart niet bekostigd kan worden door de nabestaanden, dan springt de gemeente weleens bij. Ook Zanders heeft hiermee te maken. “We kijken altijd wat we wel kunnen doen. Het komt steeds vaker voor. Er kan meestal wel ergens op bespaard worden. Je kunt mensen in nood niet in de steek laten.”

Een crematie is meestal goedkoper dan een begrafenis. Dat is ook een van de redenen waarom tweederde van de mensen kiest voor een crematie. Duurzaamheid is ook iets waarmee steeds meer rekening wordt gehouden. Dat is ook de ervaring van Paquay van Weerterland.

“We werken uitsluitend eco vriendelijk”.

Niet alleen het budget maar ook de geloofsovertuiging telt mee. Christenen kiezen vaker voor begraven want “begraven symboliseert voor veel gelovigen de hoop op de opstanding van het lichaam.”

Voor elk wat wils.

Bron: VML nieuws, 31-12-2024, Sjaak

foto: Peusen Echt

Compost zijt gij, en tot compost zult gij wederkeren

Begraven, cremeren, resomeren? Er is nog een mogelijkheid om een lichaam te bezorgen, die minder impact heeft op het milieu, schrijft Bieke Verlinden: veraarden. (Bieke Verlinden Vlaams Parlemenstlid, schepen van zorg, welzijn en begraafplaatsen in Leuven (Vooruit).)

De manier waarop we afscheid nemen van dierbaren na hun overlijden, is diep verweven met onze waarden, tradities en cultuur. In Vlaanderen zijn begraven en cremeren al decennialang de standaardopties, maar de tijd is rijp voor vernieuwing. Vlaams Minister Hilde Crevits (CD&V) kondigde onlangs een proefproject aan rond resomatie of verwateren, een alternatieve techniek die lichamen oplost in een alkalische oplossing. Een waardevol initiatief, maar de vraag dringt zich op: waarom niet meteen alle nieuwe opties onderzoeken?

Zowel crematie als begraafing hebben een aanzienlijke impact op het milieu. Uit recent onderzoek blijkt dat begravingen kunnen bijdragen aan vervuiling van grondwater en dat crematie veel energie verbruikt en schadelijke gassen uitstoot. Met begraafing snij je ook veel open ruimte aan. Ruimte die je misschien op een andere manier kunt invullen om te herdenken, om stilte, reflectie en nabijheid bij wie we moeten missen te zoeken.

Het proefproject rond resomatie toont aan dat Vlaanderen openstaat voor innovatie. Toch verdient ook veraarden – het gecontroleerd composteren van lichamen tot vruchtbare grond in een speciaal ontworpen container, met behulp van stro en alfalfa – een plaats in dat debat. Die techniek, gangbaar in onder meer de VS en Duitsland, heeft mogelijk een nog lagere milieu-impact en symboliseert op een unieke manier de cyclus van leven en dood. Want het lichaam wordt opnieuw omgezet tot vruchtbare materie, voedzame aarde, rijk aan allerlei mineralen, en kan gebruikt worden om de bodem te verrijken om zo bomen en planten nieuw leven te geven. Andere vormen van lichaamsbezorging hebben na omzetting geen nuttige bijdrage. Assen of vermalen beenderen (bij verwateren) zijn dode materie. Bij veraarden is de overblijvende materie een bron voor nieuw leven, onderdeel van het natuurlijk kringloopproces. Zo kan onze dood bijdragen aan natuurherstel.

Dood is dood?

Tussen het moment van overlijden en het definitieve afscheid moeten nabestaanden een reeks keuzes maken die niet altijd eenvoudig zijn. Kies ik voor een kist of een lijkwade? Wordt het een grondbegraving of asbewaring? Komt er een intieme bijeenkomst of een ruime viering? Bewaren we voor het afscheid het lichaam thuis of dragen we de zorg meteen over aan een begrafenisondernemer? Maar de keuze over wat er met je lichaam gebeurt, is momenteel beperkt tot twee opties: crematie of begraven in volle grond. Voor sommigen maakt dat niet uit – “dood is dood”, zeggen ze dan. Anderen zoeken naar de goedkoopste optie of naar de manier die het minste impact heeft op de omgeving.

Als we echt willen dat mensen een bewuste keuze kunnen maken, moeten we verder kijken dan de twee bestaande opties. Dat vereist heldere informatie over de mogelijkheden en de achterliggende overwegingen. Maar net daar knelt vaak het schoentje. Onwetendheid en angst spelen een rol, en het gesprek over die keuzes blijft vaak beladen. Ook bestaan rond nieuwe technieken vaak vooroordelen en negatieve connotaties. Resomeren roept beelden op van een chemielokaal, terwijl veraarden sommige mensen doet denken aan een composthoop. Nochtans ziet de realiteit er heel anders

uit. Zulke reacties zijn vaak ingegeven door onwetendheid of angst voor het onbekende. Ook bij de invoering van crematie in 1933 heersten er heel wat negatieve voorstellingen en kwam er heel wat tegenkating vanuit religieuze hoek. De nieuwe alternatieven van lichaamsbestemming vragen ook nieuwe rituelen, taal en begeleiding. Ook dat vraagt om meer onderzoek en een nieuw regelgevend kader dat op die manier ook het rouwlandschap kan veranderen. Taboes doorbreken is dus cruciaal. Alleen door mensen goed te informeren en ruimte te creëren voor eerlijke gesprekken, kunnen we een grotere keuzevrijheid bieden die recht doet aan persoonlijke wensen en overtuigingen.

Pionierskans

Het proefproject rond resomatie omvat samenwerking met universiteiten en milieu-experts om de techniek grondig te evalueren. Dit is een uitstekende kans om ook veraarden mee te nemen in het onderzoek. Uit onderzoek aan de KU Leuven blijkt dat die techniek technisch haalbaar is en mogelijk ecologisch voordeliger dan zowel crematie als resomatie. Waarom zou Vlaanderen deze pionierskans laten liggen? Vlaanderen kan een voortrekkersrol spelen in duurzame lichaamsbezorging. Dat vereist niet alleen wetenschappelijk onderzoek naar nieuwe technieken, maar ook een maatschappelijk debat. Hoe kijken verschillende levensbeschouwingen naar alternatieven zoals veraarden? Hoe zien we erop toe dat iedereen voldoende geïnformeerd is? En hoe creëren we een wettelijk kader dat ruimte biedt voor innovatie, maar ook een nieuwe taal, nieuwe gebruiken en nieuwe rituelen? De dood is een gedeelde ervaring die ons allemaal verbindt. Laten we deze kans grijpen om te investeren in een waardige, duurzame en inclusieve manier van lichaamsbezorging. Laten we verwateren en veraarden samen onderzoeken en van Vlaanderen een voorbeeld maken voor de rest van de wereld. We zullen uiteindelijk allemaal een 'lichaamsafdruk' achterlaten op deze aarde. Als dat duurzamer kan, geven we behalve herinneringen ook een duurzamere toekomst door aan onze nabestaanden.

Bron: De Standaard, België, 24-01-2025, Sjaak.

Inspiratieavond over rouw en afscheid bij Uitvaartzorg DLE

DINXPERLO - Uitvaartzorg De Laatste Eer (DLE) hield donderdag een inspiratieavond bij Noaberz. Medewerkers van DLE vertelden over wat zij zowel voor leden als niet-leden kunnen betekenen en gaven inzicht in de organisatie zelf. Klinisch psycholoog en rouwspecialist Manu Keirse trad op als boeiende gastspreker. Hij deelde op inspirerende wijze zijn kennis over rouw bij volwassenen en kinderen.

www.de-band.nl

Een grafrede geschreven door AI? Uitvaart-ondernemers geloven er niet in: ‘Schrijven is deel van het rouwproces’

Digitalisering sluipt in alle aspecten van ons heengaan. Upload foto's en anekdotes in een app en AI schrijft een grafrede. Uitvaartondernemers zijn sceptisch. „Het delen van herinneringen hoort bij het rouwproces.”

„Je hebt geen zin om een uitvaartondernemer te moeten uitleggen wie opa was”, aldus Wil Joosten. Zijn bedrijf Digital Life Legacy, gevestigd in Maastricht, ziet toekomst in artificial intelligence (AI). Hij brengt de app FunePlan op de markt. Familieleden uploaden foto's en delen allerlei anekdotes en leuke feitjes over de overledene. AI brengt die herinneringen vervolgens samen in een grafrede. „Of je stuurt het als input naar een uitvaartondernemer”, voegt Joosten toe. „Het is efficiënt en zo kan ook familie uit Australië iets inbrengen.”

„Verbazingwekkend”, reageert ritueelbegeleider Iris van Noorden uit Echt. Ze roept op om terug te gaan naar de reden waarom we een grafrede willen schrijven. „Het is deel van het rouwproces. Door te schrijven kun je actief iets doen met je verdriet.” Van Noorden gaat in gesprek met nabestaanden. Ze delen anekdotes en vertellen het levensverhaal van hun geliefde. „Het is dan aan mij om door te vragen en de soms vanzelfsprekende feitjes boven tafel te krijgen.” Die diepte kan AI niet opzoeken. Er zijn altijd bepaalde onderwerpen waar mensen liever niet op ingaan. „Zoals een slechte band met je vader. Toch kun je in zo'n gesprek soms inzien waar de liefde dan wel zat.”

Livestream

Computergenerateerde grafredes passen binnen de algemene trend; ook de dood ontsnapt niet aan de toekomst. „In coronatijd begonnen we voor het eerst uitvaarten op te nemen. Puur uit noodzaak”, vertelt Lianna van der Steen, woordvoester van DELA. „Ondertussen is een livestream een standaardoptie.” YouTube staat er vol mee. Moderne technologieën sluipen in de aloude industrie en worden steeds meer geïntegreerd met de traditionele aspecten van een uitvaart.

Videoberichten en filmpjes van verjaardagen maken een afscheid dynamischer. Met ontwerpprogramma's creëren uitvaartondernemers een levendige presentatie en passende overgangen naar de muziekstukken. De digitalisering reikt verder dan slechts het afscheid. Het volledige rouwproces verandert. Je kunt spraakopnames van overledenen in knuffels monteren. Online te bestellen. Als je op een begraafplaats bent, is het je wellicht al opgevallen: QR-codes op grafstenen. Scan ze en je belandt op een herdenkingspagina vol vakantiefoto's of zelfs een afscheidsvideo. Het is mogelijk om op basis van je appgeschiedenis met een overledene een chatbox te genereren. De computer neemt dan een-zelfde schrijfstijl en karakter aan als je dierbare. Zo kun je ook na zijn of haar dood af en toe je ei

kwijt. En vergetelheid is ons niet gegund; via gps-coördinaten zijn graven digitaal tot in de eeuwigheid terug te vinden.

Webshop

Joostens app FunePlan zal ook als een soort webshop functioneren. Je vult als het ware een winkelmandje met kist, bloemen, drukwerk en catering. Prijzen en agenda's van crematoria zijn gekoppeld aan de app. Een uitvaartondernemer verschaft je toegang en dan kun je direct een – wellicht zelfs je eigen – begrafenis bij elkaar winkelen. Joosten: „Efficiënt en transparant wat betreft het kostenplaatje.” De modernisering ontlast ons vooral op praktisch niveau. Maar het schrijven van een persoonlijke grafrede? Dat lijkt toch een stuk complexer. „Een speech moet iemand vanuit verschillende hoeken belichten”, verklaart Van Noorden. Het levensverhaal dient persoonlijk en vooral realistisch te zijn. „Dan moet je juist,

op een respectvolle manier, benoemen dat iemand koppig was.” Grafredes vereisen een bepaalde symboliek, een thema. „Zo heb ik weleens Star Wars als rode draad gebruikt”, vertel Van Noorden. „Ik betwijfel of AI de creativiteit heeft om dat persoonlijke verhaal te vertellen.” Voor nu gebruikt de ritueelbegeleider AI enkel als informatiebron. „Net als Google en Wikipedia.”

Liefde

Het blijft emotioneel zwaar om vlak na het verlies in gesprek te gaan met de uitvaartondernemer. Herinneringen op te halen. Een app of chatbox biedt een uitweg. AI is het de vraag of we die moeten nemen. „Het bespreken en schrijven van een toespraak is emotioneel, dat klopt”, geeft Van Noorden toe. „Maar het roept niet slechts verdriet op. Ook de liefde komt weer boven.”

Bron: De Limburger, 06-01-2024, aangeleverd door Frenk Lardinois.

Dit is het vernieuwde uitvaartcentrum van Westerhaar (mede dankzij Westerhaarders)

Uitvaartcentrum Momento Mortuis in Westerhaar is helemaal vernieuwd.

Bijna twee keer zo groot werd uitvaartcentrum Momento Mortuis in Westerhaar. Collega's in de uitvaartbranche die er al zijn wezen kijken, staken allemaal de duim omhoog. De ruimtes, de moderne kleuren en de voorzieningen zijn helemaal van deze tijd. Volgende week is de eerste uitvaart er weer.

Coördinator Joop Snippe loopt met een glimlach rond als hij een dag voor de officiële opening de accommodatie laat zien. Samen met lokale bouwers en vele vrijwilligers is uitvaartvereniging De Laatste Eer in maart

vorig jaar met de bouw begonnen. Voor uitvaarten werd vanaf dat moment tijdelijk gebruik gemaakt van de aula in Vroomshoop. Dit weekeinde komt daar een einde aan. Vanaf volgende week kunnen de circa zestig uitvaarten per jaar weer gewoon vanuit Westerhaar plaatsvinden.

Behoeftte aan vernieuwing

Het uitvaartcentrum is sinds 1978 gevestigd aan de Hoofdweg 170. Dat is de plek van de hervormde kerk die daar in 1920 werd gebouwd. In de tientallen jaren dat uitvaartvereniging De Laatste Eer de accommodatie gebruikte voor uitvaarten, ontstond langzaam de behoefte aan vernieuwing. „Je moet met de tijd mee”, zegt Snippe.

Enkele jaren terug ontstond het plan om aan de Hoofdweg uit te breiden. Op een fotopresentatie die in de nieuwe aula draait op een scherm, is te zien hoe vrijwilligers helpen met het leggen van de fundering. Ook voor andere hand- en spandiensten werden ze ingeschakeld. Zelfs de keuze van de kleuren voor de wanden en muren werden in eigen beheer bedacht.

Westerhaarders doneerden flink bedrag

Bij de bouw werden de oude stijlelementen van de voormalige kerk zoveel mogelijk geëerbiedigd. Zo werden de typische boogramen in de muren behouden en in het nieuw ontwerp geïntegreerd. De oude houten vloer moest wel wijken en is vervangen door een goed geïsoleerde betonnen vloer met vloerverwarming en een afwerking in stijlvol visgraatmotief.

Met een crowdfunding is bijna 20.000 euro bij elkaar gebracht om het nieuwe centrum verder te verfraaien. „Dat tekent de betrokkenheid van de gemeenschap bij dit centrum”, zegt Snippe. Bij elkaar heeft de vernieuwing van Momento Mortuis zo'n 8,5 ton gekost. De vereniging heeft in Westerhaar en omliggende regio bijna 3500 leden.

De officiële opening van het gebouw is zaterdagmorgen om 10.00 uur en wordt gedaan door de burgemeester van Twenterand.

Bron: Tubantie, 10-01-2025, Sjaak.

Reacties op wetsvoorstel voor modernere 'Uitvaartwet'

Met het nieuwe wetsvoorstel van minister Judith Uitermark (Binnenlandse Zaken) voor een modernere Wet op de lijkbezorging staat de uitvaartbranche aan de vooravond van ingrijpende veranderingen. De 'nieuwe' wet introduceert onder andere alkalische hydrolyse (resomeren) als nieuwe vorm van lijkbezorging en stelt voor dat mensen binnen 24 uur begraven kunnen worden.

De consultatieperiode waarin iedereen kon meedenken, is inmiddels achter de rug. Er kwamen ruim 225 reacties binnen met tal van op- en aanmerkingen. Niet alleen suggesties, maar ook werden zorgen geuit over de praktische uitvoerbaarheid en werd er gepleit voor een bredere benadering van de wet. Opvallend was dat velen, vaak anoniem, een pleidooi hielden om ook veraarden een plek in de gemoderniseerde wet te geven. Voor de komende editie van Vakblad Uitvaart maakte de redactie een selectie uit de vele op- en aanmerkingen en sprak ze met branchegenoten. De diverse invalshoeken bieden een fascinerend inzicht in de uitdagingen en mogelijkheden van de voorgestelde wetgeving.

Bron: Redactie Blad Uitvaart, 21-01-2025, Sjaak.

Zo wordt de bodem van de Waalse Kerk in Maastricht met een rijdende scanner in kaart gebracht

Op de vloer van de kerk zijn lijnen uitgezet die Max van Huijgevoort met de scanner op en neer loopt. © Rob Oostwegel

Maastricht - De bodem onder de Waalse Kerk in het centrum van Maastricht is dinsdag met een hoogwaardige scanner in kaart gebracht. De scanner op wielen stuurt over een breedte van één meter elektromagnetische golven door de vloer van de kerk en vangt vervolgens de weerkaatsingen op. Het volledige vloeroppervlakte wordt op die manier gescand. Het moet inzichtelijk maken waar holle ruimtes en eventueel andere materialen in de bodem zitten.

De eerste ruwe resultaten verklappen alvast enkele afwijkingen in de bodem. © Rob Oostwegel

Landelijk nieuws

Enkele weken geleden werd de verbouwing van de kerk landelijk nieuws toen er bij toeval tientallen botten en schedels in een open ruimte onder de kerk werden aangetroffen. De verbouwing kwam daardoor direct stil te liggen waarna een uitgebreider onderzoek startte. Later werden er nog verschillende graven, onder meer van historisch figuur Andrien Pelerin

(1698-1771), ontdekt. Verder werd er een kelder gevonden waarin ook enkele botten tevoorschijn kwamen. Vorige week werd de bodem al onderzocht met een eenvoudigere radarscanner. Ondanks dat deze al iets van resultaat gaf, is er nu gekozen voor een nauwkeuriger onderzoek.

Max van Huijgevoort bedient de scanner en kan op een scherm al direct de eerste resultaten zien. Hij

werkt voor Saricon, dat gespecialiseerd is in scans voor archeologisch onderzoek. De rechte lijnen die hij met het apparaat loopt, zijn als groene lijnen zichtbaar. Mocht er een afwijking in de bodem gedetecteerd worden, is dit zichtbaar met een donkerdere kleur. De eerste resultaten verklappen al dat er op verschillende plekken onder de kerk meer holle

Het scannen is een nauwkeurig proces. Op het kantoor in Sliedrecht worden de resultaten in een rapport verwerkt. © Rob Oostwegel

ruimtes gevonden zijn. „Het is een puzzel die we straks, op kantoor in Sliedrecht, in elkaar gaan leggen”, legt Van Huijgevoort uit.

Het rapport zal binnen enkele weken klaar zijn. De onderzoeken brengen hoge, niet begrote, kosten met zich mee. De uitkomsten van het rapport bepalen wanneer en op welke manier de verbouwing van de kerk hervat gaat worden.

Bron: De Limburger, 10-12-2024, aangeleverd door Frenk Lardinois die zelf bij dit project betrokken is!

Onder de vloer van de Waalse kerk liggen nog veel meer menselijke resten: ‘We willen er op een waardige manier mee omgaan’

Maastricht - Twee gewelfde kelders en twee tombes met skeletresten plus acht separate graven waar overledenen zijn begraven. Onder de vloer van de Waalse kerk in Maastricht blijken nog meer menselijke resten te liggen. Een bodemscan heeft nieuwe holtes onthuld met schedels en andere skeletdelen.

Nadat in oktober vorig jaar een gewelfde ruimte is ontdekt met tientallen schedels en knekels werd onder de vloer ook een trap aangetroffen naar een tweede crypte, waar eveneens enkele botten blijken te liggen. Bij het weghalen van de houten kerkbanken en andere interieurdelen werden ook

nog twee tombes aangetroffen, die elk vier schedels en botten bevatten. De zestien grafstenen in de kerk zijn niet gelicht, maar de bodemscan heeft onder de helft van deze zerken een holle ruimte gesignaleerd, hetgeen duidt op een graf. Zo ligt er onder anderen Adrien Pelerin begraven, de eerste hoogleraar geneeskunde van Maastricht die in 1771 overleed.

Anatomisch verband

Het bestuur van de Waalse kerk gaat nu in overleg met archeologen en andere erfgoeddeskundigen bekijken hoe om te gaan met de vondsten. Een deel van de skeletten, die niet in anatomisch verband liggen, zou ongeroerd kunnen blijven. Op plekken waar de knefels de renovatie van de kerk in de weg staan, wordt overwogen om ze her te begraven. Voorzitter Klaas Koelewijn: „Bij de Sint Servaas hebben ze dat in de jaren tachtig op een heel waardige manier gedaan. Zo willen wij er ook mee omgaan. Maar het is maar een eerste wilde gedachte.”

Podium

Een van de twee gewelfde kelders – bijna tien meter lang - zou weer toegankelijk kunnen worden gemaakt. Deze week inspecteerde een team van archeologen, architecten, erfgoedkenners en ambtenaren de vondsten en werden de resultaten van de bodemscan besproken. De kerk wordt momenteel verbouwd tot cultureel podium en ontmoetingsplek. Ook de zondagsdiensten van de protestante Zuiderkruiskerk blijven in het monument uit 1732.

Bron: De Limburger, 09-01-2025, aangeleverd door Frenk Lardinois die zelf bij dit project betrokken is!

Menselijke resten in de Waalse kerk. © Harry Heuts

Moeder had geen uitvaartverzekering, Kim uit Heerlen moest al het geld lenen: ‘Dit is voor veel mensen een probleem’

Kim Hooiveld houdt de bus met as van haar moeder vast, Kim gaat onverzekerde uitvaart bespreekbaar maken.
© Rob Oostwegel

Heerlen - Kim Hooiveld uit Heerlen verloor in november haar moeder. Aan rouwverwerking is ze nog niet toegekomen, want ze moet nog van alles regelen omdat haar moeder schulden had en geen uitvaartverzekering. Ze wil het onderwerp bespreekbaar maken. „Want ik denk dat dit voor vele onverzekerden een probleem gaat worden.”

„Je beseft dat je moeder dood is. Je wil rouwen, afscheid nemen, maar tegelijkertijd moet je belangrijke beslissingen nemen over het afscheid en de uitvaart. Want mijn moeder in Brunssum had geen uitvaartverzekering en vulde het ene gat met het andere. Ik kon kiezen voor een gemeentelijke uitvaart, maar dan wordt het lichaam opgehaald en gaat het meteen door naar het crematorium. Dan kun je geen afscheid nemen en niet de crematie bijwonen, en krijg je geen as. Maar hoe kun je zonder afscheid toekomen aan het rouwproces?”

Rolstoel

„Ik heb uiteindelijk gekozen voor een uitvaart waarbij ik alleen de as heb gekregen. Dat heeft ook nog 2100

Je wil rouwen, afscheid nemen, maar tegelijkertijd moet je belangrijke beslissingen nemen over het afscheid en de uitvaart. Want mijn moeder had geen uitvaartverzekering en vulde het ene gat met het andere.

KIM HOOIVELD

euro gekost. Had ik ook nog een kleine ceremonie gewild, dan was het 3500 euro geweest. Het geld heb ik kunnen lenen binnen onze kleine familie. Dat moet ik terug gaan betalen. Maar hoe zit het met al die anderen die niet verzekerd zijn en geen geld hebben? Ik ben bij mijn collega's gaan rondvragen, en wat blijkt: bijna niemand heeft meer een uitvaartverzekering. Vroeger was het heel normaal. Mijn vader, die in een rolstoel zit en al elf jaar in een speciale woonvorm woont, heeft die verzekering ook niet. Dus krijg ik straks nóg een keer al die kosten. Want hij is te oud om zich nu nog te laten verzekeren.”

„Gek dat we allemaal een verplichte ziektekostenverzekering hebben, maar geen verzekering voor de uitvaart. Terwijl er één ding zeker is: we gaan allemaal dood. Als ik erover nadenk hoeveel mensen in armoede leven, in de schuldsanering zitten, dan denk ik dat het voor velen een probleem gaat worden. Of dat ze geen waardig afscheid krijgen. Want voor iemand die in de schuldsanering zit, is de uitvaartverzekering vaak het eerste waar hij of zij op bespaart.”

Geen koffietafel

„Ik was zelf ook niet verzekerd. Ik dacht: ik heb geen kinderen en laat niets na, gooi me dus maar op de hoop. Maar dat is het ook niet, want je zadelt anderen ermee op. Ik hoef zelf geen koffietafel met honderden mensen. Maar een kleine ceremonie waarbij tien mensen een bloemetje kunnen leggen en de urn met as wordt verstrekt, is voldoende. Maar dat moet dan wel mogelijk zijn. Op dat vlak blijkt er veel verschil te zijn tussen gemeenten. Maar eigenlijk zou het een onderdeel van de ziektekostenverzekering moeten zijn.”

„Als mensen een uitvaart echt niet kunnen betalen, zou ik ze bijna willen aanraden om niet meteen 112 of een uitvaartbedrijf te bellen, en te kijken of je de overledene een paar dagen in huis kunt houden. Dan heb je tenminste even tijd om afscheid te nemen. Anders komen ze het lichaam meteen halen en ben je het voorgoed kwijt. En is er geen afscheid. Ik had mijn moeder graag nog een paar keer willen zien. Dat is zo belangrijk voor het rouwproces. Daar ben ik nog steeds niet aan toegekomen, want we zijn ook nog bezig haar appartement leeg te halen.”

Dertig procent

Kim zet het onderwerp woensdagavond op de politieke agenda, als ze gaat inspreken in de raadscommissie in Heerlen. Het onderwerp raakt velen, want volgens uitvaartbedrijf Monuta heeft ongeveer dertig procent van de Nederlanders geen voorziening voor een uitvaart. Uitvaartbedrijven hebben altijd

een opdrachtgever nodig. Dat is vaak een nabestaande, maar kan ook een gemeente zijn. „Iedere nabestaande heeft alle keus als het gaat om afscheid nemen, zolang hij of zij de opdrachtgever is. Maar natuurlijk kan het wel verschillen welke kosten daarbij komen kijken”, zegt Rosanne Prinsen van Monuta. Dat verschilt per gemeente. „Soms mag je bij een zogenaamde ‘stille crematie’ toch even een kort afscheidsmoment hebben, soms kan dat niet. Degene die opdracht geeft tot de uitvaart, bepaalt hoe het afscheid eruit ziet en wat met de as gebeurt.” Zowel Monuta als Dela zegt de ervaring te hebben dat er met gemeenten wordt overlegd „wat er toch mogelijk is binnen de ruimte die er is. Ook gemeenten kijken hoe een afscheid zo eervol mogelijk kan worden vormgegeven, merken wij”, zegt Prinsen. Maar Kim Hooiveld vreest dat er ook gemeenten zijn die alleen het hoogst noodzakelijke doen en armlastige nabestaanden beroven van een waardig afscheid, de as en dus hun rouwverwerking.

Bron: de Limburger, 21-01-2025, Aangeleverd door Frenk Lardinois

Crematies in Limburg flink goedkoper dan in de rest van Nederland: ‘Het scheelt echt veel’

Nederlandse uitvaartondernemers maken crematies alsmaar duurder, maar Limburg blijft een van de goedkoopste plekken. Hoe kan dat? En waarom stijgen de kosten van crematies? „Het scheelt echt veel”, zegt uitvaartondernemer Peter van Schaik. „Gemiddeld betaal je in Nederland 1706 euro voor een crematie mét auladienst, maar in Venlo is dat 1025 euro.”

Van Schaik houdt al jaren cijfers bij over zijn sector. Maar hoe het komt dat een crematie in Limburg zoveel goedkoper is, weet hij niet. Uitvaartverzorgers DELA, die vijf locaties heeft in Limburg, zegt dat de prijsverschillen ontstaan omdat daar de kosten lager liggen. „Dit komt bijvoorbeeld door het type oven, maar ook de kosten van het onroerend goed en faciliteiten op locatie spelen hierin een rol”, zegt een woordvoerder.

Sommige nabestaanden geven de urn van hun dierbare mee aan de Maas. De urn drijft weg en verdwijnt na ongeveer anderhalve minuut voorgoed in het water. © Jeroen Kuit

Perverse prikkels

Goed nieuws, denkt u misschien. Maar tegelijkertijd stijgen de prijzen in de uitvaartbranche hard. „Ik doe dit werk al sinds 1996 en ik heb nog nooit meegemaakt dat crematies goedkoper worden”, zegt Van Schaik. „En dat terwijl het aantal aanbieders van crematoria juist flink steeg de afgelopen jaren.” Van Schaik had door de toename van het aantal crematoria meer concurrentie en dus prijsdalingen verwacht. Maar die kwamen er niet. Waarom? Dat is volgens hem gissen. Aan de ene kant ziet hij de kosten flink stijgen. Uitvaartondernemers zijn met name veel kwijt aan hun energierekening en personeel. Aan de andere kant ziet hij verschillende ‘perverse prikkels’ in de sector. Zo bezitten de grote uitvaartorganisaties bijvoorbeeld een derde van alle crematoria. Maar zij bieden tegelijkertijd ook verzekeringen aan. In feite hebben zij dus een belang bij de hoge prijzen, volgens Van Schaik. Mensen zullen dan namelijk sneller geneigd zijn om zich te verzekeren.

Goede prijs-kwaliteitverhouding

De Consumentenbond probeerde in 2018 te achterhalen hoe de kosten van uitvaartondernemers opgebouwd zijn maar kreeg weinig respons op zijn enquête en beklagde zich publiekelijk over een ‘schimmige’ branche. Of de situatie sindsdien is verbeterd, weet de Consumentenbond niet. Een woordvoerder zegt dat de uitvaartbranche geen prioriteit heeft en er daarom geen aanvullend onderzoek is gedaan. Gebrek aan tijd en middelen spelen daarbij een rol. Wél krijgt de bond regelmatig vragen over

Foto van het veldje bij het kapelke van Geloë in Belfeld waar zo veel as wordt gestrooid dat de gemeente het sinds 1 januari verboden heeft. © Mara van den Oetelaar

de sector. Daarom creëerde die een speciale checklist die consumenten moet helpen met de kosten rondom een uitvaart. De Autoriteit Consument en Markt (ACM), officieel toezichthouder op prijzen in de uitvaartbranche, deed in 2021 onderzoek naar de concurrentie binnen de sector en constateerde dat die voldoende is. Een woordvoerder laat weten dat de ACM verder weinig signalen krijgt over misstanden en dus is de branche ook voor de ACM geen prioriteit.

Enthousiast

En dat is misschien wel begrijpelijk. In 2023 constateerden onderzoekers in opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken namelijk dat Nederlanders onverminderd enthousiast waren over de dienstverlening van de uitvaartbranche. Meer dan de helft van de ondervraagden vond de prijs-kwaliteitverhouding goed. Slechts 4 procent vond die slecht. De algehele dienstverlening kreeg het cijfer 8,1 van de 10. Zelfs de Duitsers trekken massaal de grens over om hun dierbaren in Limburg uit te strooien.

Toelichting cijfers

De cijfers van Peter van Schaik zijn niet gecorrigeerd voor inflatie. Prijsverschillen in crematies mét auladienst zijn deels verklaarbaar door het verschil in voorzieningen tussen crematoria. Op sommige plekken krijgen nabestaanden bijvoorbeeld meer tijd in de aula dan op andere plekken, wat invloed heeft op de prijs.

Bron: De Limburger, 15-01-2025, Sjaak.

Crematorium Hoeve De Zwingel in Nederweert is nog niet klaar, maar je mag er wel al de oven bekijken

Peronne Knapen geeft rondleidingen in het toekomstige crematorium in Nederweert. © Jeroen Kuit

Nederweert - Varkens- en kippenboer Chris Salimans laat een crematorium verrijzen in voormalige broccolivelden in Nederweert. De bouw is pas halverwege, „maar toch hebben we al een uitvaart verzorgd voor 700 mensen. Het was koud, maar mooi.”

Hoeve De Zwingel. © Jeroen Kuit

Aan het einde van de weg vanaf de Molswingelsdwardijk in Nederweert naar Hoeve De Zwingel ligt de enorme bouwplaats. Met grote bouwkraan, graafmachines, een wals, containers, vrachtwagens en overal stapels bouwmaterialen. Dit twaalf hectare grote terrein stond ooit vol broccoli. Nu verrijst er een theehuis en een crematorium. De natuurbegraafplaats, het bos en de strooivelden liggen er al.

Mooi

„We hebben de eerste uitvaartdienst in de grote aula al gehad”, vertelt initiatiefnemer Chris Salimans. Opmerkelijk, omdat alles nog open is. Er is geen raam, deur of binnenmuur te bekennen en de vloer is nog één grote betonplaat. En het is stervenskoud. Toen begin november een jonge vader, die geliefd was bij velen, verongelukte, klopte de weduwe aan bij Chris en diens vrouw Janneke; of ze toch een dienst konden houden in Hoeve De Zwingel. „Het leek onmogelijk, maar ik zei ja”, vertelt Salimans. „We hebben zoveel mogelijk dichtgemaakt, opgeruimd, klaargezet en aangekleed. De bouwvakkers en de vriendengroep van de overleden vader hielpen mee. Er zijn zevenhonderd mensen geweest en het was koud, maar mooi.”

Bij de oven, die nog deels in blauw plastic zit. © Jeroen Kuit

Het laat zien dat dit geen gewoon bouwproject is. Er is geen deadline en geen planning. De varkensboer staat 's morgens om 6.30 uur zelf op de bouwplaats om wat zaken met de bouwvakkers door te spreken. Zo kunnen ze plotseling op het idee komen om nog ergens een muurtje te metselen van de tweehonderd jaar oude bakstenen. Dat komt er dan. De mens staat in alle gevallen centraal. Die moet op alle manieren een zo fijn mogelijke uitvaart kunnen meemaken. Wie graag wil komen kijken, wordt dan ook met koffie en wafels ontvangen.

Uitleg in het theehuis. © Jeroen Kuit

voor de uitvaartdienst en kunnen familieleden 24 uur per dag op een eigen kamer samen zijn met de overledene. Ze reisden langs heel veel crematoria om alle goede en handige zaken in Nederweert bij elkaar te brengen.

Oven

De groep gepensioneerden vindt het vooral leuk „om achter de coulissen te kijken”. Naar de oven bijvoorbeeld, die nu nog deels in plastic zit. Knapen wijst ook op de plek waar de 24-uurs kamers moeten komen en naar de grote aula. Die lijkt gigantisch met het geraamte van eikenhouten balken. De mannen zijn onder de indruk. „Hier kun je kiezen wat voor een soort herdenking je wil”, zegt de 70-jarige Jack. „Heel

Theehuis

In het theehuis, dat wel al ramen en deuren heeft, staat vandaag een groep van twaalf gepensioneerden aandachtig te luisteren naar Peronne Knapen. Ze leidt iedereen rond en niet voor het eerst. Er zijn al honderden belangstellenden geweest. Knapen vertelt dat Chris en Janneke Salimans een uitvaart in Hoeve De Zwingel anders willen doen dan anderen. Zo zullen er maar maximaal drie diensten per dag zijn, komen er heel veel parkeerplaatsen, zijn er grote en kleine ruimtes

groots of juist besloten. Met muziek van Bach of marsmuziek. Dat kan hier allemaal”, zegt hij zachtjes als de groep weer verder loopt.

Het theehuis is straks voor iedereen toegankelijk. Bijvoorbeeld voor het gezelschap dat voor of na een uitvaart nog even wil napraten bij een lunch en voor de mensen die bijvoorbeeld op een doordeweekse dag een graf op de natuurbegraafplaats willen bezoeken en een kop koffie willen drinken. Janneke Salimans: „Het aantal crematies blijft stijgen en wij denken dat er echt behoefte is aan samenzijn in een ongedwongen omgeving op alle momenten van de dag.” Het theehuis zal zeven dagen per week overdag open zijn.

Ideeën

Het duurt minimaal nog een half jaar voordat het allemaal klaar is. „We kunnen één ding doen en dat is luisteren”, zegt Chris Salimans. „Naar alle opmerkingen en ideeën van alle bezoekers. Ik vind het leuk dat iedereen meedenkt en dan kan het best zijn dat we weer iets aanpassen in het ontwerp.”

Bron: De Limburger, 22-01-2025, aangeleverd door Frenk Lardinois.

Dit najaar kan proefproject resomatie van start gaan

Dit najaar zal er in Vlaanderen een proefproject rond resomatie kunnen starten. Dat heeft Vlaams minister van Binnenland Hilde Crevits (cd&v) in het Vlaams parlement geantwoord op een vraag van Katrien Schryvers (cd&v). Bij resomatie wordt het lichaam van een overleden persoon via een specifiek proces “verwaterd” in plaats van gecremeerd zoals bij crematie. Resomatie wordt ook water-crematie of alkalische hydrolyse genoemd.

De Vlaamse overheid is bevoegd voor de basisreglementering van de lijkbezorging en de begraafplaatsen. Dat gaat over verschillende manieren van lijkbezorging: begraven, verstrooien of bewaren van as na de crematie. De voorbije jaren keurde het Vlaams Parlement op initiatief van cd&v-parlementslid Katrien Schryvers al verschillende aanpassingen aan de regelgeving rond lijkbezorging goed. Op haar herhaalde vraag is ondertussen ook decretaal opgenomen dat de Vlaamse Regering andere mogelijkheden van lijkbezorging kan toelaten dan begraven of cremeren, zoals bijvoorbeeld resomatie als de resultaten van het proefproject positief beoordeeld worden.

Er komt nu 1 proefproject. Twee crematoria Pontes en Westlede hebben interesse om een proefproject in Wilrijk op te zetten. Pontes is al met een aantal voorbereidingen begonnen. Beide crematoria kunnen in april 2025 een vergunning aanvragen met voorwaarden op maat, onder meer rond de opvolging van relevante milieutechnische aspecten zoals de lozing van het effluent en geurhinder. Na de aflevering van de vergunning kan het proefproject opstarten, als ook de technische ruimtes bedrijfsklaar zijn, een resomator is aangekocht en personeel is opgeleid. De proefresomatie zal uiteraard op een serene en waardige wijze gebeuren met respect voor de overledene.

Momenteel, zo laat minister Crevits weten, wordt ook de laatste hand gelegd aan de samenwerkingsovereenkomsten met KULeuven en de Universiteit van Antwerpen, die wetenschappelijk onderzoek zullen voeren naar respectievelijk het medische aspect en het milieuaspect tijdens het proefproject. KULeuven zal drie lichamen bezorgen, waarop het proces van resomatie zal worden toegepast. Het gaat om lichamen van personen die ervoor gekozen hebben om na het overlijden hun lichaam te schenken aan de wetenschap. KULeuven zal het onderzoek voeren naar het medische aspect, onder meer over de afbraak van ziektekiemen na het proces van alkalische hydrolyse. De Universiteit van Antwerpen zal zich bezighouden met het onderzoek rond de milieutechnische aspecten. Beide universiteiten zullen een onderzoeksrapport opstellen dat voor beoordeling zal worden overgemaakt aan de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO). Vlaams minister van Binnenland Hilde Crevits: “Op basis van de onderzoeksrapporten zal VITO een voorstel formuleren voor resomatiespecifieke VLAREM-milieunormen aan mijn collega Jo Brouns. De resultaten van dit proefproject zijn nodig zodat ik een regelgevend kader rond lijkbezorging kan uitwerken om resomatie als nieuwe vorm van lijkbezorging naast begraven en crematie wettelijk mogelijk kan maken. Als resomatie wordt ingevoerd, is dit de derde lijkbezorgingsvorm nadat de crematie in 1932 als tweede vorm van lijkbezorging werd ingevoerd.”

Katrien Schryvers, die als eerste de mogelijkheid om resomatie toe te voegen aan de gangbare lijk-

bezorgingsvormen op tafel legde, is tevreden dat de minister er zo snel werk van maakt. “Ik heb de voorbije jaren verschillende voorstellen gedaan om mensen meer keuzemogelijkheden te geven op vlak van lijkbezorging en afscheid nemen. Denk aan de mogelijkheid om sterrenkindjes te begraven of cremieren, ongeacht de duur van de zwangerschap, natuurbegraafplaatsen of de mogelijkheid om vast te leggen in een laatste wilsbeschikking dat men zijn lichaam wil schenken aan de wetenschap. Leidraad daarbij is steeds dat een stoffelijk overschot met de nodige waardigheid en respect moet bejegend worden. Door meer keuzemogelijkheden te geven kunnen mensen het afscheid van een geliefde bovendien zo persoonlijk mogelijk invullen. Dit biedt troost in het rouwproces en kan heel helend zijn”, sluit Schryvers af.

Bron: Hilde Crevits, Vlaams Minister van Binnenland, 22-01-2025, Sjaak.

MEER VERENIGINGEN GAAN BEGRAAFPLAATSEN ONDERHOUDEN IN GEMEENTE BUREN

Begraafplaats. Foto ter illustratie.

BUREN - Nadat eerder al twee muziekverenigingen de stap maakten, hebben nu nog drie verenigingen met gemeente Buren een overeenkomst gesloten om het onderhoud van begraafplaatsen op zich te nemen.

De verenigingen werden niet meer ingezet bij de inzameling van oud papier door AVRI en liepen daardoor inkomsten mis. Gemeente Buren zocht naar alternatieve

werkzaamheden. Zo behouden de verenigingen extra inkomsten en kan de gemeente de kosten voor onderhoud beperken.

In december tekenden Harmonie Vereniging Kunst na Arbeid uit Ingen, muziekvereniging SDG uit Buren en de stichting Dorpshuis Asch om op de begraafplaatsen in Ingen, Buren en Zoelmond onkruid te bestrijden en bladeren te verwijderen.

Bron: SRC.fm (Vijfheerenlanden eo), 15-01-2025, Sjaak.

Crematies steeds duurder, enorme regionale verschillen

GEPLAATST: 14 JANUARI 2025

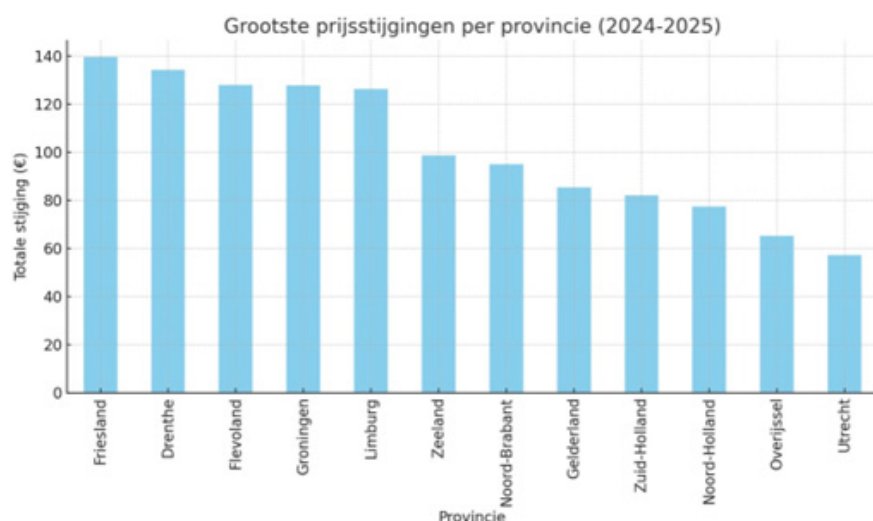
De kosten voor crematies in Nederland zijn in 2025 wederom gestegen. Uit een recent onderzoek onder 119 crematoria blijkt dat zowel de prijzen voor een technische crematie als die voor een crematie inclusief afscheidsdienst in de aula zijn toegenomen. Met name regionale verschillen springen in het oog, wat consumenten confronteert met uiteenlopende tarieven afhankelijk van hun woonplaats. Een goede tijdige oriëntatie kan dus veel geld besparen.

Het onderzoek heeft de tarieven onderzocht voor een technische (ook wel stille) crematie, dat wil zeggen een crematie zonder aanwezigheid van nabestaanden, en de tarieven voor een crematie met auladienst.

Grote prijsstijgingen

De gemiddelde prijsstijging voor een technische crematie bedroeg € 27, terwijl de prijzen voor een crematie inclusief aula met gemiddeld € 70 stegen. De provincies met de grootste prijsstijgingen voor crematies van 2024 naar 2025 zijn:

- Friesland: Totale stijging van gemiddeld € 139,50.
- Drenthe: Totale stijging van gemiddeld € 134,20.
- Flevoland: Totale stijging van gemiddeld € 127,83.
- Groningen: Totale stijging van gemiddeld € 127,70.
- Limburg: Totale stijging van gemiddeld € 126,27.

Deze stijgingen zijn gebaseerd op de gemiddelde prijsverhoging voor zowel technische crematies als crematies met een aula-afschiedsdienst.

Duurste en voordeligste provincies

In 2025 behoren Drenthe, Overijssel en Friesland tot de duurste provincies van Nederland, met gemiddelde kosten van respectievelijk € 975, € 943 en

Stijging crematiekosten (stille crematie + crematie met auladienst) per provincie

€ 911 voor een technische crematie. Ook voor een crematie met auladienst zijn dezelfde provincies het duurst: Overijssel (€ 1.954), Drenthe (€ 1.800) en Friesland (€ 1.722).

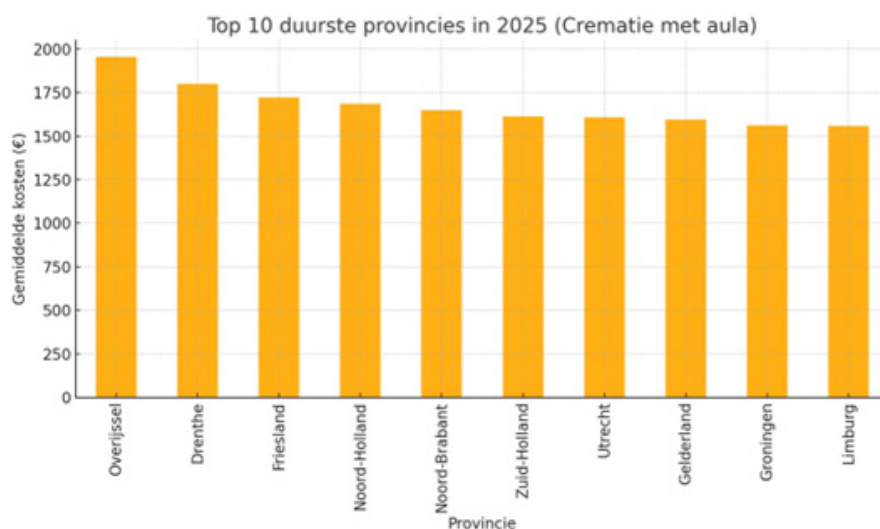
Voordeligste provincies

De voordeligste provincies voor een technische crematie zijn

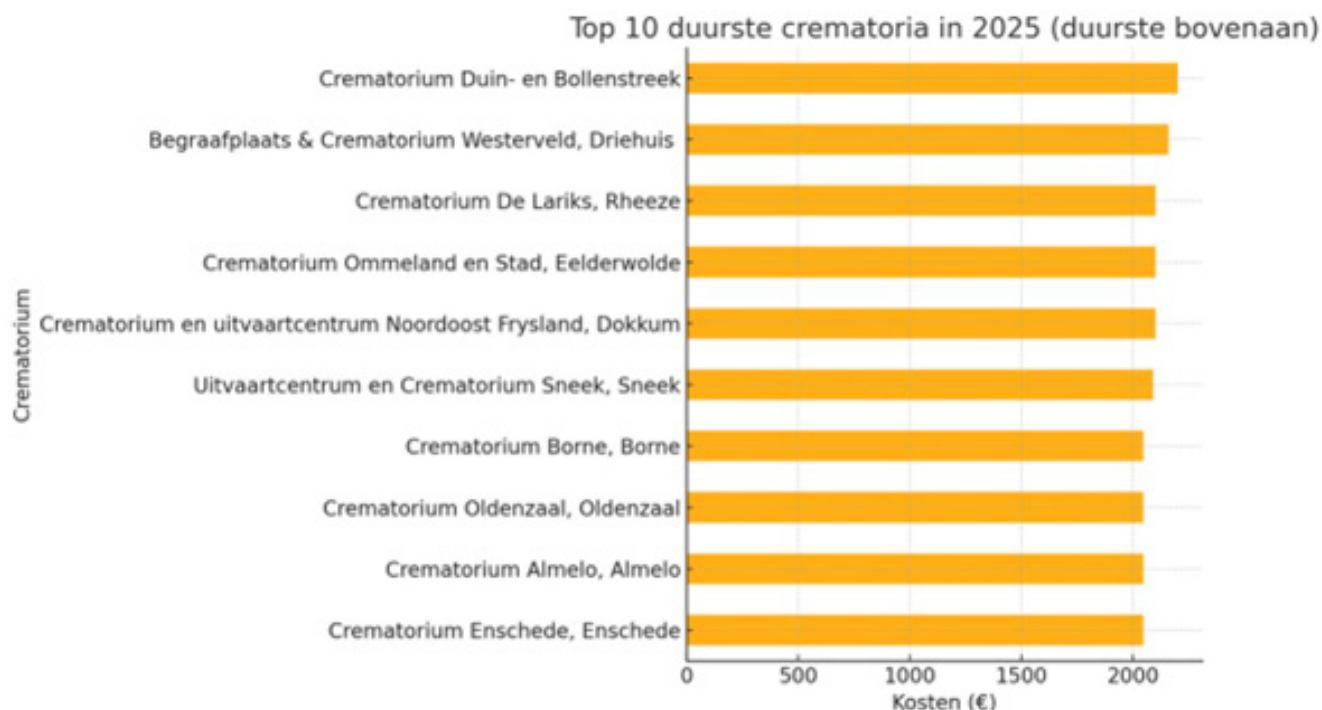
- 1 Flevoland (€ 594)
- 2 Utrecht (€ 692)
- 3 Zuid-Holland (€ 748).

Voor een crematie met auladienst zijn het voordeligst:

- 1 Flevoland (€ 1.391)
- 2 Zeeland (€ 1.558)
- 3 Limburg (€ 1.559)

Top 10 duurste en voordeligste crematoria

Stille crematie

Het onderzoek onthult dat Crematorium en Uitvaartcentrum Noordoost Friesland (Dokkum) en Crematorium Ommeland en Stad (Eelderwolde) met een tarief van € 1.325 de duurste crematoria zijn voor een stille crematie. Ook de crematoria in Twente scoren hoog met tarieven ruim boven het landelijk gemiddelde.

Aan de andere kant blijft een technische crematie het meest betaalbaar bij Crematorium, Begraafplaatsen & Uitvaartcentra Almere, waar het tarief slechts € 399 euro bedraagt.

Crematie met gebruik van aula

Voor een crematie met auladienst zijn Crematorium Duin- en Bollenstreek (Lisse) en Crematorium Westerveld (Driehuis) met respectievelijk € 2.200 en € 2.160 de duurste opties, gevolgd door Crematorium De Lariks (Rheeze), Crematorium Ommeland & Stad (Eelderwolde) en Crematorium en uitvaartcentrum Noordoost Frysland (Dokkum) met een tarief van € 2.100.

Nijmegenaren kiezen steeds minder voor begrafenis: toekomst begraafplaats Graafseweg onzeker

Van duizend begrafenissen in het jaar 2000 naar nu nog zo'n 150: Nijmegenaren kiezen veel meer voor cremeren in plaats van begraven. De toekomst van de begraafplaats aan de Graafseweg staat nu op het spel. Per direct staat Nijmegen er geen nieuwe begravingen meer toe.

Zo wil de gemeente onzekerheid bij nabestaanden voorkomen. En de kans is groot dat de gemeentelijke begraafplaats uit de 19de eeuw zelfs helemaal sluit. Nijmegen doet daar de komende tijd onderzoek naar.

150 begrafenissen

Waarom? Omdat het aantal begrafenissen drastisch terugloopt. Op het moment zijn er in de stad nog gemiddeld 150 begrafenissen per jaar, waarvan 30 op een begraafplaats die de gemeente beheert. Daardoor is er veel meer plek voor een graf dan nodig is. De kosten voor het beheer zijn al lang niet meer te dekken uit de inkomsten, schrijft de gemeente.

Van de gemeentelijke begraafplaatsen is die aan de Graafseweg het minst gebruikt. Daarnaast zijn hier volgens de gemeente nog genoeg alternatieven in de buurt. Vandaar de keus om sluiting van deze begraafplaats te onderzoeken en de andere open te houden. Gaat dat door, krijgt de begraafplaats 'meer het karakter van een park'.

Islamitisch begraven

De kans is ook aanwezig dat straks op een deel van begraafplaats Vredenhof aan de Weg door Jonkerbos alleen nog maar islamitisch begraven mogelijk is. 58 procent van de begravingen daar zijn nu al islamitisch. Daarnaast wil de Islamitische gemeenschap al langer een eigen begraafplaats beheren in Nijmegen.

Daar is geen grond voor gevonden, stelt de gemeente, maar op een al bestaande begraafplaats is mogelijk wél ruimte. Nijmegen onderzoekt dit nu voor een deel van Vredenhof, dat tot nu toe de enige laatste rustplaats van Nijmegen is waar islamitisch begraven überhaupt kan.

Bron: De Gelderlander, 23-12-2024, Sjaak.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 09-07-2023

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
6116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Moatsnieder 24
7483 CV Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

